

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Tdo/61/2013
Identifikačné číslo spisu:	1311010443
Dátum vydania rozhodnutia:	11.12.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Pavol Toman
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:1311010443.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 11. decembra 2013 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Tomana a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Gabriely Šimonovej v trestnej veci proti obvinenej S. F. a spol., pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 Tr. zák. o dovolaniach obvinených S. F. a X. V. proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 30. mája 2013, sp. zn. 4 To 42/2013, rozhodol

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolania obvinených S. F. a X. V. sa o d m i e t a j ú .

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením Krajský súd v Bratislave podľa § 319 Tr. por. zamietol odvolania obžalovaných S. F. a X. V. podaných proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III zo dňa 18. decembra 2012 , sp. zn. 3 T 138/2011, ktorým boli obvinené uznané vinnými zo spáchania pokusu prečinu podvodu podľa § 14 k § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák., za čo bol každej z nich podľa § 221 ods. 2 Tr. zák., 38 ods. 2 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody na 18 mesiacov, ktorého výkon im bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 30 mesiacov (§ 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Tr. zák.).

Obe obvinené prostredníctvom obhajcu podali proti uzneseniu krajského súdu dovolanie podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. s odôvodnením, že napadnuté rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

V odôvodnení svojho dovolania uviedli, že skutok zo spáchania ktorého boli uznané vinnými nespáchali, nakoľko ich konanie nenaplnilo znaky skutkovej podstaty trestného činu podvodu, pretože nebol naplnený znak, že uviedli niekoho do omylu alebo využili niečí omyl.

V ďalšej časti odôvodnenia dovolania obvinené poukázali na viaceré konkrétne skutkové okolnosti predmetného prípadu, ako aj obsah niektorých dôkazov (prepis rozhovorov s poškodeným, výpoveď svedka - riaditeľa daňového úradu), pričom prezentovali názor, že „...žiaden dôkaz v konaní

nenasvedčuje tomu záveru, že obžalované mali v úmysle si ponechať peniaze, ktoré mal poskytnúť poškodený“. V konečnom dôsledku namietali, že súdy neprihliadli na zásadu „in dubio pro reo“.

Z uvedených dôvodov obvinené navrhli, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Banskej Bratislave, ako aj rozsudok Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 3 T 138/2011, zo dňa 18. decembra 2012, zrušil, vec vrátil prvostupňovému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava III vo svojom písomnom vyjadrení k dovolaniam obvinených poukázal na konkrétne dôkazy - výpoveď poškodeného Ing. V. B., výpoveď svedka Ing. B. B., výpoveď obvinenej X. V. a listinné dôkazy so záverom, že z vykonaného dokazovania je zrejmé, že obvinené spoločným konaním sa pokúsili uviesť poškodeného Ing. B. do omylu v úmysle spôsobiť mu škodu, čím sa dopustili trestného činu, zo spáchania ktorého boli uznané vinnými. Preto prokurátor navrhol dovolania obvinených, ako nedôvodné podľa § 382 písm. c/ Tr. por., odmietnuť.

Najvyšší súd, ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.), predovšetkým skúmal, či majú podané dovolania všetky obsahové a formálne náležitosti, či sú prípustné a či boli podané oprávnenými osobami a pritom dospel k nasledujúcim záverom:

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolaním možno napadnúť len právoplatné rozhodnutie súdu, ktorým bola vec právoplatne skončená. V posudzovanom prípade je napadnutým rozhodnutím uznesenie Krajského súdu v Bratislave, ako odvolacieho súdu, ktorým boli odvolania obvinených S. F. a X. V. podľa § 319 Tr. por. zamietnuté. Proti takémuto druhu rozhodnutia je dovolanie prípustné. Dovolanie podali obvinené prostredníctvom obhajcu, boli preto podané osobami oprávnenými podľa § 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. a § 373 Tr. por. K podaniu dovolaní došlo na Okresnom súde Bratislava III, t.j. v mieste podľa § 370 Tr. por.

V dovolaní musí byť ďalej uvedené, z akých dôvodov je rozhodnutie napadané tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozhodnutie napáda a aké chyby sa vytykajú rozhodnutiu alebo konaniu, ktoré rozhodnutiu predchádzalo.

Obvinené vo svojich dovolaniach menovite uviedli dovolací dôvod podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i / Tr. por. teda, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Najvyšší súd sa musel vysporiadať s dovolacími námietkami obvinených S. F. a X. V., v rámci ktorých sa snažili spochybníť svoju trestnoprávnu zodpovednosť pri vylákaní finančnej hotovosti od poškodeného Ing. V. B., poukazujúc na nedostatočné vyhodnotenie jednotlivých vo veci vykonaných dôkazov a domáhajú sa v konečnom dôsledku oslobodenia spod obžaloby s poukazom na to, že žiadnej trestnej činnosti sa nedopustili. V naznačenom rozsahu obvinené namietli pochybenia v skutkových zisteniach ustálených vo veci skôr činnými súdmi a v nimi vykonanom hodnotení dôkazov. Pritom sa obvinené domáhali tak podstatnej zmeny skutkových záverov, ktoré by viedli ku konštatovaniu, že stíhaný skutok nezavinili, napriek tomu, že súdy oboch stupňov dospeli k opačnému záveru.

Dovolacím dôvodom podľa ustanovenia § 371 písm. i/ Tr. por. je, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia: správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Vo všeobecnosti treba zdôrazniť, že dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych väd, ale nie na revíziu skutkových zistení ustálených súdmi prvého a druhého stupňa, ani k preskúvaniu nimi vykonaného dokazovania. Dovolanie má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Ťažisko dokazovania je totiž v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, prípadne korigovať len odvolací súd (§ 322 ods. 3,

§ 326 ods. 5 Tr. por.). Dovolací súd nie je všeobecnou treťou inštanciou zameranou na preskúmavanie všetkých rozhodnutí súdov druhého stupňa a samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže posudzovať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy, bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať. Na objasnenie potrebných okolností prípadne potrebných na rozhodnutie o dovolaní môže vykonať dovolací súd len v obmedzenom rozsahu podľa § 379 ods. 2 Tr. por. Preto možnosti podania dovolania musia byť obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inšancia.

Preto pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili sudy prvého a druhého stupňa. V trestnej veci obvinených S. F. a X. V. to teda znamená, že pre dovolací súd je rozhodujúce skutkové zistenie, podľa ktorého obvinené spáchali skutok tak, ako je uvedené v rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorými skutkovými závermi sa stotožnil aj odvolací súd. Tieto skutkové okolnosti obsiahnuté v popise skutku potom poskytujú spoľahlivý podklad pre naplnenie všetkých zákonných znakov pokusu prečinu podvodu podľa § 14 k § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák., zo spáchania ktorého trestného činu boli obvinené uznané vinnými.

Z uvedeného je zrejmé, že v rozsahu námietok obvinených S. F. a X. V., nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por., a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 382 písm. c/ Tr. por. ich dovolania na neverejnom zasadnutí odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.